

Kerst 2019: “Eén van ons”.

welkom

zingen: LB 481 – Hoor, de engelen zingen de eer
LB 477 – Komt allen tezamen : 1, 3, 4, 5
LB 487 – Eer zij God in onze dagen

Votum en groet – gesproken

Zingen – sela lied: Wijs mij de weg naar Bethlehem

Kind-moment met film en lied

Schriftlezing – Lukas 2:1 – 20

Preek – inleiding

Schriftlezing: Hebréeën 2:10 – 18

Preek

Zingen – sela lied: Zo is het beloofd

Kinderen komen uit de bijbelklas en zingen het lied – Een kind is ons geboren

Gebet

Collecte

Afsluitend woord?

Zegen

Amen = Ere zij God



Inleiding: Brief aan de Hebréeën.

Het kerstfeest is vol glamour en glitter. De geboorte van Jezus in een stal wordt vaak overwoekerd door de kerstcadeaus, de kerstshows en de overdadige kerstdiners.

Mensen houden van glamour. Van mooie rituelen.

Dat deden die Hebréeën ook, die op een dag een brief ontvangen.

Het waren hoogstwaarschijnlijk joden, Hebréeën, die in Jeruzalem tot geloof in Jezus waren gekomen. Het waren nog de jaren voor de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen in het jaar 70 na Christus.

De tempel stond er nog. De hogepriester troonde er nog. De offers werden nog gebracht. De Romeinen heersten nog over het land en de stad.

Alsof er niets was gebeurd.

En dat gingen die christenen ook langzamerhand denken: ‘Is er wel echt wat gebeurd? Is Jezus wel echt opgestaan uit de dood? Is Hij wel echt naar de hemel gevaren? Is hij wel echt Koning in de hemel? We merken daar zo weinig van. Waar is die shalom?’.

Die vragen kwamen vooral naar boven, omdat de christenen hard werden vervolgd.

Opgepakt. In de gevangenis. Gedood.

Die rare sekte moest worden uitgebannen!

En de christenen in Jeruzalem gingen Twijfelen en gingen terugverlangen naar de ‘goede oude tijd’. De gloriетijd. De tijd van de grote feesten. Dreigden terug te vallen in hun vertrouwde geloof en rituelen.

De brief aan deze Hebréeën is één groot document, dat Jezus echt wel Koning is. Dat hij de grote Hogepriester is. Dat Hij het grote offer heeft gebracht. Dat Hij de dood heeft overwonnen. “Val niet terug, laat Hem niet los, anders ben je alles kwijt!”, roept de brief.

Preek:

De preek gaat eigenlijk over dit schilderij.

Een schilderij van de Vlaamse schilder Jos Vandenabeele.

Toen ik het voor het eerst zag vond ik het een lelijk schilderij. Allemaal van die schreeuwende kleuren. En van die lelijke mensen.

Mensen met aardappelhoofden en pukkels en rare neuzen.

Een lelijk schilderij.

Tot ik de titel zag: "Christus en volk".

Toen begreep ik het schilderij: het is Jezus tussen zijn volk.

Jezus, de enige zonder pukkels en rare oren. In een smetteloos wit kleed. Heilig.

Maar: Jezus is wel tussen al die mensen gaan staan. Hij wil bij ze horen en schaamt zich daar niet voor. En één van die mensen ben ik.

Hij schaamt zich zelfs niet voor mij!

Ja, en dat is het wonder van kerst.

Jezus werd als gewoon kindje geboren.

In een stal. In een voerbak gelegd. In doeken gewikkeld, zoals iedere baby.

Hij werd één van ons.

Thema: "Gods Zoon werd één van ons".

- Hij is onze
1. Koning
 2. Kampioen
 3. Broer
 4. Helper

1. onze Koning.

Je zou het bijna vergeten: maar dat kindje in die voerbak is de Koning van het heelal.

In de stal is daar niet veel van te merken.

Een olielamp kan het donker van de nacht maar amper verdrijven.

Maria krijgt haar kindje zoals alle moeders sinds Eva: kreten van pijn breken soms even door de stilte heen. Als haar kindje geboren is, wikkelt ze het in doeken.

Is dit een koning?

Buiten de stal is er meer van zijn glorie te zien.

Daar breekt een hemels licht de duisternis aan stukken.

Duizenden engelen verspreiden een stralend licht en zingen hun lied tot eer van God.

Magiërs in het verre oosten hebben zijn ster zien stijgen en zijn al onderweg om deze Koning eer te bewijzen.

Dat zegt ook de brief aan de Hebreëën: Jezus is Koning. Een groot Hogepriester.

Hij is hoog boven de engelen verheven. Door Hem is het universum geschapen en alles is aan Hem onderworpen.

Hij is Koning.

Maar: deze Koning is kind geworden. Mensenkind. Zoon van Eva. Om mensen te redden van de zonde en de dood.

Jezus is niet als de Griekse goden op de Olympus, die verveeld het leven in het dal volgen en hun nectar drinken. Goden die trots op de offers en eer van mensen wachten.

Nee, Hij heeft zijn glorie afgelegd als een kleed en is afgedaald in ons leven.

Vernederd tot op het kruis.

Dát is nog eens een Koning!
Verkijk je niet op die voerbak of dat kruis.
Het tekent juist de grootheid van deze Koning, dat Hij zo klein wilde worden.

2. onze kampioen.

Zo kwam Jezus onze wereld binnen.
Niet de wereld van de glamour en de kerstshows. De wereld van de geslaagde levens.
Hij kwam de echte wereld binnen.
Onze wereld.
Waarin kinderen geboren worden in mooie moderne ziekenhuizen, maar ook in overvolle vluchtelingenkampen. Die wereld. Waar mensen ziek kunnen worden en kunnen sterven.
Die wereld. Waar mensen vastlopen in drank en drugs. Die wereld. Waar mensen lijden onder de kracht van het kwaad en onder angst voor de dood. Die wereld.

Een tijdje geleden zong Paul de Leeuw deze tekst:

“Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde,
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten.
Dit levert het bewijs van mijn bestaan,
Omdat, na het leggen van die ene steen,
de rivier nooit dezelfde weg zal gaan”.

Iemand schreef daar op Internet bij:

“Mooie tekst van Paul de Leeuw. Is dat niet wat we allemaal willen...op de een of andere manier onsterfelijk zijn, voortleven in de wereld? Het gevoel hebben dat je leven er toe doet, er ooit toe heeft gedaan?”.

Dat is precies waar Jezus voor kwam: ons verlossen van angst voor de dood.

Hij is onze leider. Leidt ons het nieuwe leven binnen.

Niet door een steen in een rivier, maar zijn opstanding. Engelen hebben de steen voor het graf weggenomen. We hebben een andere Leeuw!

In het Grieks staat hier het woordje “Archègos”. (vers 10)

De “archègos” was voor de Grieken de kampioen.

Die kampioen vecht voor de soldaten.

Als twee legers tegenover elkaar stonden om te gaan vechten op leven en dood, dan konden die legers elk hun kampioen naar voren schuiven. Eén van de sterkste strijders.

En die twee vochten dan in de plaats van de legers.

Je sprak af: als jouw kampioen gewonnen had, dan had het hele leger gewonnen.

Maar had jouw kampioen verloren, dan had het hele leger verloren.

Dat zie je mooi in de film “Troje”. Daar verslaat Achilles de kampioen van de vijand.

Zoals bij David en Goliath.

Goliath was de kampioen van de Filistijnen.

David de kampioen van Israël.

Zo is de grote Zoon van David onze kampioen.

Hij is alleen voor ons de dood ingegaan. Het eeuwige leven ligt nu voor mensen open.

3. Hij is onze broer.

Deze sterke Kampioen is onze broer. Eén van ons.

Dat klinkt heel romantisch. Maar dat is het niet.

Je zult maar de broer van Jakob moeten zijn. Met zijn bedrog en hang naar bezit.

Of de broer van David, die zijn beste vriend Uriah doodde en overspel pleegde met zijn vrouw, Bathseba.

Je zult maar de broer van Petrus moeten heten, die niet bij Jezus wilde horen. Juist toen Jezus hem zo nodig had. Of van die ambitieuze Paulus, die de christenen vervolgde.

Of van al die tollenaars en hoeren en drugshandelaren. Of van die trotse Farizeeën.

Hij werd één van ons.

Dat zie je nog duidelijker als hij aan het kruis hangt: hij hangt daar tussen twee misdadigers in. Eentje links en eentje rechts. En dat was geen ereplaats. Het was diepe spot van de Romeinen: "Kijk eens, dat is jullie koning! Daar tussen die misdadigers!".

Maar Jezus heeft de mensen laten spotten. Hij heeft zich niet geschaamd. Hij is uit de hoge hemel afgedaald en heeft alle glamour afgelegd. Hij is geboren in een stal, waarin de stank van de dieren nog hangt, en werd zo één van ons.

Hij die stormen kon stillen en doden opwekken, Hij laat zich aan een kruis slaan. Voor mij.

Hij schaamt zich niet om mijn broer te zijn.

Daarom schaam ik mij ook niet voor hem.

Ik wil ook zijn broer zijn.

4. onze helper.

Zo bevrijdt Jezus jou van angst.

Angst voor je verleden en angst voor de toekomst. Zoals Jakob.

Voorals je ouder wordt kun je soms bang terug kijken op je verleden. Op wat je gedaan hebt. Of wat je juist niet gedaan hebt. Hoe je omging met geld of met je man of vrouw. Met een abortus. Met je broer of zus.

Hoe zal God daarnaar kijken?

Krijg ik straks alsnog de rekening? Het oordeel?

En je kijkt bang vooruit.

Want we zijn Gods kinderen, maar tegelijk nog steeds zwakke, sterfelijke mensen.

Jezus bevrijdt ons van die angst.

Door hem is er vergeving voor wat je verkeerd deed.

Door zijn opstanding ligt het nieuwe leven open.

Zijn leven en sterven wordt over ons leven en sterven heen gelegd.

Zó kijkt God naar je: als hij naar jou kijkt, ziet hij wat Jezus heeft gedaan.

Hij heeft onze toekomst veilig gesteld. Je hoeft niet bang te zijn.

Dat is kerst: de Zoon van God werd één van ons.

Mijn grote, sterke broer. Mijn bevrijder.

En dat maakt dat je leven open bloeit. Je mag het leven leven, dat God voor jou heeft bedoeld. Leven door zijn Geest. Niet vanuit angst. Maar vanuit blijdschap.

Niet uit op glamour en eer, maar op dienen.

Je mag groeien. Vruchten dragen. Verlangen. Vertellen.

Amen.